

„Ești concediată, a spus José. Te rugăm, lasă-ți sortul pe tejghea.

Gangsterul a auzit asta și în ziua următoare câțiva dintre malacii săi le-au făcut o vizită Fraților Then și n-o să vă vină să credeți, dar fata noastră a fost imediat reangajată. Deși n-a mai fost la fel. Frații nu-i mai vorbeau, nu mai depăneau povești din tinerețea lor din China și din Filipine. După câteva zile de tăcere, Beli a prins ideea și a încetat să mai vină.

Și acum nu mai ai slujbă, spunea La Inca, scoțind în evidență faptul, îndatoritoare.

N-am nevoie de o slujbă. O să-mi cumpere o casă.

Un bărbat a cărui casă tu n-ai vizitat-o niciodată promite că îți cumpără ție o casă? Și tu îl crezi? O, hija.

Da, dom'le: fata noastră credea.

În definitiv, era îndrăgostită! Lumea se destrăma – Santo Domingo era în plin proces de isterizare, Trujillatul se clătina, găseai blocaje ale poliției la fiecare colț de stradă – și pînă și puștii cu care fusese la școală, cei mai deștepți și cei mai buni, erau măturați de Teroare. O fată de la El Redentor i-a spus că fratele cel mic al lui Jack Pujols fusese prins complotînd împotriva lui El Jefe și influența colonelului nu l-a putut salva pe băiat, căruia i s-a scos un ochi cu șocuri electrice. Beli nu a vrut să audă. În definitiv, era îndrăgostită! Îndrăgostită! Pentru ea ziua trecea așa cum trece pentru o femeie care s-a ales cu un cucui. Nu avea nici un număr de telefon de-al Gangsterului, nici măcar o adresă (semnul cel mai rău, fetelor), și el avea obiceiul să dispară cu zilele fără de veste (al doilea semn rău), iar acum, că războiul lui Trujillo împotriva lumii se afla într-un amar crescendo (și acum că o avea pe Beli la cheremul său), zilele se puteau transforma în săptămîni,

iar atunci cînd reapărea, întors de la „afaceri“, mirosea a țigări și frică veche și nu voia decît sex, și după aceea bea whisky și bombănea pentru sine lîngă fereastra motelului. Părul, observa Beli, îi devenea din ce în ce mai cărunt.

Nu-i picau prea bine aceste dispariții. O făceau să se simtă prost în fața lui La Inca și a vecinilor, care mereu o întrebau dulceag: Acum unde ți-este Salvatorul, Moise? Ea îi lua apărarea împotriva oricărei critici, desigur, nici un firtat n-a avut un avocat mai bun, dar apoi se descărca pe cocoașa lui atunci cînd se întorcea. Se îmbufna în momentul în care el apărea cu flori; îl făcea s-o ducă la cele mai scumpe restaurante; îl cicălea întruna s-o scoată din cartier; îl întreba ce dracu' făcuse în acele *x* zile; îi vorbea despre nunțile despre care citise în el *Listín* și, vă dați seama că îndoielile lui La Inca nu erau în întregime nefondate, voia să știe cînd avea de gînd s-o ducă la el acasă. Hija de la gran puta, vrei să încetezi jodiéndome! Sîntem în mijlocul unui război aici! Se apleca asupra ei ca un bătăuș de neveste, fluturînd un pistol. Nu știi ce le fac comuniștii fetelor ca tine? Te vor spînzura de țîțele tale frumoase. Și apoi le vor tăia așa cum le-au făcut curvelor din Cuba!

În timpul uneia din lungile absențe ale Gangsterului, Beli, plictisită și disperată să scape de bucuria răutăcioasă din ochii vecinilor ei, și-a pus în cap să mai facă o ultimă tură cu Expresul Iubiților Frustrați – cu alte cuvinte, și-a mai vizitat o dată fostele iubiri. Voia în mod ostentativ să pună capăt lucrurilor într-un fel formal, dar cred că era doar deprimată și voia atenție din partea bărbaților. Ceea ce e în regulă. Dar apoi a făcut clasică greșeală de a le vorbi acestor hombres dominicani despre noua iubire a vieții ei, despre cît de fericită era. Suratelor: să nu faceți asta niciodată. E o mișcare la fel de deșteaptă ca

aceea de a-i spune judecătorului care urmează să-ți dea sentința că odată, mai demult, i-ai vîrit maică-sii degetul undeva. Agentul de vînzări, mereu atît de blînd, de cumsecade, a aruncat în ea cu o sticlă de whisky, urlînd: De ce m-aș bucura pentru o mona proastă și împruțită! Se aflau în apartamentul lui de pe Malecón – cel puțin el ți-a arătat casa lui, va glumi mai tîrziu Constantina – și dacă ar fi fost un dreptaci mai bun, ea ar fi sfirșit cu creierii împrăștiati, poate violată și ucisă, dar lovitura lui doar a zgîriat-o și apoi a fost rîndul ei. L-a lăsat lat cu patru aruncări cu boltă care l-au lovit în cap, folosindu-se de aceeași sticlă de whisky pe care i-o aruncase el. Cinci minute mai tîrziu, gîfîind și desculță într-un taxi, a fost oprită de Poliția Secretă, intrigati pentru că o văzuseră alergînd și doar atunci cînd au luat-o la întrebări și-a dat seama că încă mai ținea sticla în mîină, cu păr năclăit de sînge lipit de una dintre margini, părul cel blond și drept al agentului de vînzări.

(Cînd au auzit ce s-a întîmplat, mi-au dat drumul.)

Spre lauda lui, Arhimede s-a comportat într-un fel mai matur. (Asta poate pentru că i-a povestit mai întîi, și fără să se ambaleze.) După mărturisire a auzit un „zgomot firav“ din dulapul în care se ascundea el și nimic altceva. După cinci minute de tăcere a șoptit: Mai bine plec. (Nu l-a mai văzut niciodată în persoană, doar la televizor, țînînd cuvîntări, iar în anii din urmă se întreba dacă se mai gîndea la ea așa cum ea se mai gîndea uneori la el.)

Ce-ai mai făcut? a întreat-o Gangsterul data următoare cînd a apărut.

Nimic, a spus ea, aruncîndu-și brațele în jurul gîtului său, absolut nimic.

Cu o lună înainte ca totul să se ducă de rîpă, Gangsterul a luat-o pe Beli într-o vacanță pe la

vechile lui locuri preferate din Samaná. Era prima lor excursie adevărată împreună, o încercare de împăcare prilejuită de o absență deosebit de lungă, un început promițător pentru viitoarele călătorii în străinătate. Pentru los capitaleños care nu ies niciodată de pe strada 27 Februarie sau cred că Güaley este Centrul Universului: Samaná es una chulería. Unul din autorii Bibliei Regelui Iacob a călătorit prin Caraibe și mă gândesc adesea că atunci când s-a așternut să scrie capitolele despre Paradis a avut în minte un loc precum Samaná. Pentru că era chiar Paradisul, un meridian binecuvîntat unde el mar, el sol și verdele s-au împreunat și au dat naștere unui popor încăpăținat pe care tomuri întregi de proză prețioasă nu l-ar putea generaliza.¹ Gangsterul era binedispus, se părea că războiul împotriva conspiratorilor se desfășura grozav de bine. (I-am pus pe fugă, se lauda el. În curînd totul va fi bine.)

În ceea ce-o privea pe Beli, aceasta a fost cea mai frumoasă călătorie pe care a făcut-o vreodată în RD, cum și-o amintea ea. Nu va mai auzi niciodată numele de *Samaná* fără să-și amintească acea ultimă primăvera a tinereții ei, la primăvera perfecțiunii ei, când încă mai era tînără și frumoasă. Samaná îi va răscoli întotdeauna amintirile – momentele cînd făceau dragoste, bărbia

-
1. În prima variantă a romanului, Samaná era de fapt Jarabacoa, dar atunci iubita mea Leonie, cunoscătoare a tot ce este dominican, mi-a atras atenția că nu există plaje în Jarabacoa. Rîuri frumoase, dar nu plaje. Tot Leonie a fost cea care m-a informat că el perrito (vedeți primele paragrafe ale capitolului unu, „Tocilar de ghetou la marginea lumii“) nu a devenit popular pînă la sfîrșitul anilor '80, începutul anilor '90, dar acesta a fost un detaliu pe care nu l-am putut schimba, pur și simplu îmi plăcea prea mult imaginea. Iertați-mă, istorici ai dansului popular, iertați-mă!

aspră a Gangsterului zgîriindu-i ceafa, sunetul făcut de Mar Caribe mîngîind acele plaje goale și fără cusur, siguranța pe care a simțit-o, momentul promisiunii.

Există trei fotografii din acea excursie și în fiecare din ele ea zîmbește.

Au făcut toate lucrurile pe care nouă, dominicanilor, ne place să le facem în vacanțele noastre. Au mîncat pescado frito și s-au bălăcit în el río. S-au plimbat de-a lungul plajei și au băut rom pînă cînd a început să le zvîcnească creierul. Era prima dată în viața ei cînd Beli își putea controla singură propriul spațiu, așa că în timp ce Gangsterul moțăia comod în su hamaca, ea își făcea de lucru jucîndu-se de-a soția, imaginînd o schiță preliminară a gospodăriei în care urmau să locuiască în curînd. Dimineata, supunea cabana celor mai aprige curățenii și atîrna ghirlande de flori vesele de fiecare grindă și în jurul fiecărei ferestre, în timp ce produsele luate la schimb și peștele de la vecini deveneau rînd pe rînd mese spectaculoase – își etala talentele dobîndite în timpul Anilor Pierduți – și satisfacția Gangsterului, felul în care își mîngîia stomacul, lauda binemeritată, ușoara scăpare de gaze atunci cînd stătea întins în hamaca, toate erau muzică pentru urechile ei! (În mintea ei, în acea săptămînă, ea a devenit soția lui în toate sensurile în afară de cel legal.)

Ea și Gangsterul au reușit chiar să aibă momente de intimitate ca de la suflet la suflet. În cea de-a doua zi, după ce i-a arătat vechiul lui cămin, acum abandonat și distrus de uragane, ea a întrebă: Simți vreodată nevoia de a avea o familie?

Se aflau în singurul restaurant drăguț din oraș, acolo unde El Jefe lua cina în timpul vizitelor sale (încă îți vor mai spune lucrul acesta). Vezi oamenii aceia? A arătat către bar. Toți oamenii aceia au familii, îți poți da seama după fețele

lor, au familii care depind de ei și de care și ei depind, iar pentru unii dintre ei e bine, dar pentru alții asta e rău. Dar totul se reduce la același căcat, pentru că nici unul dintre ei nu este liber. Nu pot face ceea ce vor sau fi ceea ce ar trebui să fie. Poate că nu am pe nimeni în lumea asta, dar cel puțin sînt liber.

Nu mai auzise pe nimeni rostind acele cuvinte. *Sînt liber* nu era un refren popular în Era lui Trujillo. Dar asta îi atinsese un punct sensibil, o făcea să se gîndească la La Inca, la vecinii ei și la viața ei încă-în-aer.

Sînt liber.

Vreau să fiu ca tine, i-a spus ea Gangsterului cîteva zile mai tîrziu cînd mîncau crabi gătiți de ea în sos de achiote. Tocmai îi povestise despre plajele pentru nudiști din Cuba. Ai fi fost vedeta showului, a spus el, ciupind-o de-un sfîrc și rîzînd.

Cum adică vrei să fii ca mine?

Vreau să fiu liberă.

El a zîmbit și a gîdilat-o sub bărbie. Atunci vei fi, mi negra bella.

În ziua următoare balonul protector din jurul idilei lor s-a spart, în cele din urmă, și problemele lumii reale au dat năvală peste ei. O motocicletă condusă de un polițist enorm de gras a sosit la cabana lor. Capitán, sînteți chemat la Palacio, a spus el pe sub bareta trecută peste bărbie. Alte probleme cu conspiratorii, se pare. Voi trimite o mașină după tine, a promis Gangsterul. Așteaptă, a spus ea, voi merge cu tine, nevoind să fie lăsată în urmă din nou, dar el ori n-a auzit, ori nu s-a sinchisit. Așteaptă, Doamne Dumnezeule, a strigat enervată. Dar motocicleta n-a încetinit deloc. Așteaptă! Nici mașina n-a mai venit. Din fericire, Beli căpătase obiceiul de a-i fura bani în timp ce el dormea ca să se poată întreține pe durata absențelor lui; altminteri ar fi rămas părăsită pe